

BERICHTEN

Verenigingsverslagen en mededelingen

NEDERLANDSE VERENIGING VAN TANDARTSEN

Jaarverslag van de secretaris over het jaar 1978

Van de leden

Op 1 januari 1978 telde de Vereniging 1408 leden. Tijdens de voorjaarsvergadering traden 32 en tijdens de najaarsvergadering 37 nieuwe leden toe. In het afgelopen jaar bedankten 8 leden voor het lidmaatschap. Door overlijden ontvielen ons dit jaar 16 leden, te weten de collegae G. P. van Geytenbeek, J. Graftdijk, W. F. Houwing, J. H. A. van Luyk, Ch. F. L. Nord (erelid), P. Olthof, J. H. M. Oostwegel, J. P. M. Steinmetz, E. J. Schmidt auf Altentadt, F. J. W. Sterk, G. D. Margadant (erelid), mevrouw C. M. Verschoor-Isebree Moens, S. W. Weisfelt, C. H. Switzer, W. Bergsma en M. F. Reneman. Hoewel sinds jaren geen lid meer van de Vereniging moet het overlijden van Prof. Dr. H. M. J. Scheffer, oud-bestuurslid van de Vereniging, gememoreerd worden.

Op 31 december 1978 telde de Vereniging 1453 leden, waaronder 7 ereliden, 4 corresponderende leden, 15 buitengewone leden, terwijl 114 leden als 65 jaar-lid stonden geregistreerd en 27 leden als echtgenoot-leden.

Ter gelegenheid van het 60-jarig tandartsjubileum van de collegae H. J. Rodermond en L. de Vries en het 50-jarig tandartsjubileum van de collegae J. H. Dresen, J. van der Goot, C. G. Spruyt, Prof. Dr. M. Hut, J. Schaap, E. Mijnarends, J. H. Nouhuys, F. G. Knol, Prof. J. W. A. Tjebbes en mevrouw Th. A. M. Brugman-Hoffmann bood het Bestuur zijn gelukwensen aan.

Het 40-jarig jubileum werd door 22 collegae herdacht, terwijl 23 collegae hun 25-jarig jubileum vierden. Alle jubilerende leden ontvingen de gelukwensen van het bestuur.

Vier collegae verkregen dit jaar het doctoraat in de Geneeskunde, te weten F. P. Mesu op het proefschrift: 'Zinkoxyde-eugenolcemen voor permanente fixatie van tandheelkundige restauraties'; H. A. J. Oudhof op: 'De betekenis van de suturae voor de groei van het calvarium'; H. H. Verkerk op: 'Het plaveiselcelcarcinoom van mondbodem en onderkaak' en B. E. Rijnsburger op: 'De georganiseerde jeugdtandverzorging'.

Prof. Dr. P. Egyedi werd benoemd tot gewoon hoogleraar om onderwijs te geven in de Mondziekten en Kaakchirurgie aan de rijksuniversiteit te Utrecht.

Prof. Dr. F. J. Tempel en Prof. Dr. K. C. Winkler gaven een afscheidscollege, dat werd bijgewoond door leden van het bestuur.

Van het bestuur

In de voorjaarsvergadering traden J. M. van Doorne, H. Menalda van Schouwenburg, M. J. Lampe en F. D. van Steenberg af. De door het bestuur voorgestelde kandidaten D. Slop, B. W. Donk, Dr. A. J. W. van de Laar en J. W. L. Wisse werden met algemene stemmen gekozen. De samenstelling van het bestuur werd daardoor als volgt: J. A. Tolmeijer - voorzitter; W. H. A. Steen - vice-voorzitter; J. W. L. Wisse - secretaris; D. Slop - 2e secretaris; B. W. Donk - penningmeester; Dr. A. J. W. van de Laar - commissaris; L. J. van Dijk - commissaris.

In het afgelopen jaar werden 5 bestuursvergaderingen gehouden, te weten op 17 februari, 16 juni, 9 en 27 september en 1 december. Tot de zaken die het afgelopen jaar aan de orde kwamen behoorden o.a. de voorbereidingen voor de wetenschappelijke vergaderingen, in het bijzonder voor het jubileumcongres op 28 en 29 september a.s., de overgang van middag- en avondvergadering naar ochtend- en middagvergadering, de statutenwijziging en het P.A.O.(T.). Geconstateerd moet worden, dat ondanks pogingen van het Bestuur, de Vereniging geen officiële plaats heeft gekregen in de Voorbereidingscommissie P.A.O.-Tandheelkunde.

Van de Stichting voor W.T.A.

Het bestuur was als volgt samengesteld:

J. H. N. Pameyer - voorzitter; A. P. Timmers - secretaris; L. J. van Dijk - penningmeester; Dr. J. D. de Stoppelaar - lid; Dr. A. E. Bosman - lid.

Dit jaar werd voor het eerst sinds 1963 de Hammer-Duyvensz-prijs uitgereikt. De collegae Dr. J. M. H. Dibbets en Dr. P. C. Makkes ontvingen deze uit de handen van de voorzitter van de W.T.A. voor hun dissertaties met de respectieve titels: 'Juvenile temporo-mandibular joint dysfunction and cranio-facial growth' en 'Responses of the living organism to dead and fixed dead enclosed tissue'.

In maart heeft de W.T.A. een tweedaagse cursus 'Endodontie' georganiseerd. Spreker was Dr. Seltzer. Het wetenschappelijke gehalte van de cursus was hoog. Het deelnemersaantal van 92 stemt tot tevredenheid.

In november werden voor een kleine groep van twee maal 20 cursisten gedurende twee maal twee dagen de grondbeginselen van de hypnose in de tandheelkundige praktijk zowel theoretisch als praktisch onderwezen door Dr. Thompson. De cursus was het vervolg op een in februari door hem gegeven algemene cursus 'Hypnose'.

Aan het eind van het jaar presenteerde de W.T.A. drie maal een regionale cursus 'Kinder-tandheelkunde'. Sprekers waren de collegae Hoff, Fledderus, Van Grunsven, Bakker, Rijnsburger en Henry. Ook deze cursus werd goed bezocht.

Van het Comité van Overleg

Het Comité is wederom niet bij elkaar geweest.

Van de contacten met andere tandheelkundige verenigingen

Tijdens de voor- en najaarsvergaderingen waren het Nederlandsch Tandheelkundig Genootschap, de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde en de stichting Nederlands Tijdschrift voor Tandheelkunde door hun bestuursleden vertegenwoordigd. Op de voorjaarsvergadering waren ook van de Koninklijke Belgische Vereniging voor Tandheelkunde twee bestuursleden aanwezig.

De Vereniging was vertegenwoordigd op het Congres van de Anglo-Continental Dental Society door de collegae Van de Laar en Wisse, op het Congres van de Deutsche Gesellschaft für Zahn-, Mund- und Kieferheilkunde door collega Steen, op het Congres van de European Orthodontic Society door collega Van de Laar en op het congres van de afdeling 's-Gravenhage en Omstreken van de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde ter gelegenheid van haar 50-jarig jubileum door collega Donk.

Van de vergaderingen

De voorjaarsvergadering vond plaats op 14 april. Tijdens het huishoudelijke gedeelte werden de jaarstukken op de gebruikelijke manier afgedaan en kwam de bestuurswijziging tot stand.

De wetenschappelijke vergadering handelde over het thema: 'Spoedgevallen in de dagelijkse praktijk' en werd verzorgd door Prof. Dr. G. Boering en zijn staf van de kliniek voor Mondziekten en Kaakchirurgie te Groningen. De vereniging heeft de lezingen in boekvorm gebundeld uitgegeven.

De najaarsvergadering vond plaats op 10 november. Voor het wetenschappelijke gedeelte waren uitgenodigd: Dr. J. W. McLean uit Londen, die sprak over de goud-porseleinkroon en Dr. M. Burdin uit Nice, die de gebitsrehabilitatie behandelde.

Naschrift

De wijziging van de vergadertijden van vrijdagmiddag en -avond naar de vrijdagmorgen en -middag, voor het eerst op de najaarsvergadering ingevoerd, mag dan misschien gezien worden als een vooruitlopen op een maatschappelijke ontwikkeling, namelijk het verkorten van de werkweek, maar is in feite opgedrongen door de Jaarbeursdirectie die afname van een maaltijd verplicht stelde. Gelukkig hebben de leden zich door deze maatregel, die in feite hun vrijheid beperkte, niet laten weerhouden om in grote getale naar Utrecht te komen. Tenslotte wil ik mijn mede-bestuursleden en on-

ze secretaresse bedanken voor hun hulp mij het vele werk zo licht mogelijk te maken.

J. W. L. Wisse, secretaris.

NEDERLANDSE VERENIGING VOOR ORTHODONTISCHE STUDIE

Jaarverslag 1978

De voorjaarsvergadering werd gehouden op 21 april in hotel Smits te Utrecht. Als sprekers traden op Dr. J. de Vries over: 'Enkele klinische aspecten van de cefalometrie'; collega S. J. Wol-drinh over: 'Behandeling van de dekbeet'; Mr. M. C. Meikle uit Engeland over: 'Objectives of skeletal and alveolar remodeling in the correction of class II malocclusion'; collega J. de Koomen over: 'Het T.C.I. - Waarom-Hoe?'.

Tijdens de najaarsvergadering op 3 november in het Jaarbeurs Congrescentrum te Utrecht had de voorzitter de droeve plicht twee overleden collegae te herdenken. Ons erelid Dr. Ch. F. L. Nord overleed op 28 augustus. In hem verloren wij een erelid dat steeds belangstelling had gehouden voor het wel en wee van onze vereniging. De verdiensten van Nord zijn zo veelvuldig geweest, zijn karakter zo uitzonderlijk en zijn gaven zo veelzijdig, dat hier geen recht gedaan kan worden aan de mens Nord zonder zéér veel weg te laten. Het is slechts aan diegenen die hem gekend hebben vergund geweest om daar profijt van te hebben en van te genieten.

Op 30 augustus overleed, totaal onverwacht, onze vice-voorzitter C. P. J. Reijnsbach. Dat dit voor de vereniging en voor het bestuur in het bijzonder, een enorm verlies was, behoeft nauwelijks nader betoog. Kees was er altijd. Zijn organisatorische talenten, zijn rustig overzicht over zaken als het er eens om spande en zijn slagvaardig handelen daarna gaf binnen het bestuur een grote mate van zekerheid. Kees wist altijd een oplossing en een goede bovendien. Om hem, om deze eigenschappen maar niet minder om zijn persoonlijkheid, gekend te hebben en met hem te hebben samengewerkt is een onvergetelijke ervaring voor ons geweest waar we met grote dankbaarheid aan terug denken.

Tijdens deze vergadering spraken mevr. Dr. B. Prah-Andersen over: 'Relatie tussen dentale en skeletale disharmonie en mal-occlusie'; Dr. A. J. W. van de Laar over: 'Lipdrukmetingen bij patiënten met lip- en gehemeltepleten'; Dr. H. Voss (Dortmund) over: 'Lückenschluss durch Zahnwanderungen'; collega R. M. Mulie over: 'The effect of entero-postero incisor repositioning on the palatal cortex' en over: 'The limitations of tooth movement within the symphysis'.

Gedurende de afgelopen jaren is het ledental der vereniging wat terug gelopen. Dat bracht het bestuur ertoe weer een wervingsactie te houden door middel van een schrijven aan alle collegae die zich de laatste vijf jaar gevestigd hadden. De

respons op deze actie was verheugend groot. Uit enkele persoonlijke toevoegingen bij de eigenlijke aanmelding bleek dat de belangstelling voor onze vereniging gevoed wordt door een behoefte aan meer inzicht in de orthodontie bij de algemeen-practicus. Dat een belangrijk deel van de nieuwe leden gevestigd is in de kleinere gemeenten wijst ook duidelijk in deze richting. Daardoor wordt het bestuur er eens te meer op gewezen, dat de taak van de vereniging nog niet voltooid is. Het bestuur is dan ook voornemens om de opdracht die hieruit voortvloeit te aanvaarden.

De financiële positie der vereniging is goed.

J. M. Beek, secretaris.

NEDERLANDSCH TANDHEELKUNDIG GENOOTSCHAP

Verslag wetenschappelijk gedeelte 221e leden- vergadering d.d. 1 maart 1979 te Utrecht

Het thema voor deze bijeenkomst luidde: 'Ontwikkelingen in het tandheelkundig onderwijs'. Hiervoor waren drie sprekers uitgenodigd. Prof. Dr. A. C. M. van de Poel, rijksuniversiteit te Groningen, belichtte de achtergronden tot deze ontwikkelingen; Prof. Dr. A. J. M. Plasschaert, universiteit van Nijmegen, besprak voorbeelden en ervaringen op curriculum-niveau en tenslotte gaf Drs. Ch. Penning namens een werkgroep uit de vakgroep Cariologie en Endodontologie van de Universiteit van Amsterdam een voordracht over voorbeelden en ervaringen op cursus-niveau.

A. C. M. van de Poel: 'Waarom veranderingen in de opleiding tot tandarts?'

De oorzaken van veranderingen en ontwikkelingen in het onderwijs zijn globaal in drie groepen in te delen:

- a. Oorzaken van externe aard: de veranderende Nederlandse samenleving accepteert niet langer dat door de universiteiten en hogescholen een uitzonderingspositie wordt ingenomen en eist niet alleen inzicht maar ook inspraak en medezeggenschap in de wijze waarop door deze instellingen met de middelen, ruimte, tijd, geld en mensen wordt omgegaan.
- b. Oorzaken van interne aard: deze oorzaken komen voort vanuit de professie, dat wil zeggen vanuit de groep van algemeen-practici met inbegrip van hun organisatie en vanuit de groep der docenten, belast met de opleiding tot tandarts.
- c. Oorzaken van levensbeschouwelijke aard: deze oorzaken komen voort vanuit een zich wijzigend inzicht in en opvattingen over de menselijke mogelijkheden. Er is een meer optimistische, positieve mensvisie ontstaan en één van de conclusies is: dat het initiatief

en de verantwoordelijkheid voor het leren grotendeels teruggaat naar degene die leert, dat wil zeggen de student.

A. J. M. Plasschaert: 'Ervaringen met de invoering van een nieuw curriculum.'

De uitgangspunten voor de curriculumherziening, die in Nijmegen sinds 1974 wordt doorgevoerd zijn als volgt geformuleerd:

- Het centraal stellen van het oplossen van problemen.
- Het onderwijs organiseren rond tandheelkundige probleemgebieden, c.q. thema's (integratie).
- Scheiding tussen 'beroepsopleiding' en wetenschappelijke scholing.
- Individualiseren van het onderwijs.

Plasschaert schetst uitvoerig hoe dit nieuwe curriculum gestalte heeft gekregen en maakt na vijf jaren de balans op door achtereenvolgens in te gaan op ontwikkelingen die met betrekking tot de tandheelkunde, de onderwijskunde en de informatieverwerking op curriculum-niveau hebben plaatsgevonden.

Ch. Penning: 'Veranderingen in de onderwijsmethoden bij het preklinisch en klinisch tandheelkundig onderwijs.'

Penning schetst concreet hoe een groep stafleden aan de Universiteit van Amsterdam zich bewust is geworden van de noodzaak tot veranderen. Meer onderwijskunde wordt weloverwogen in het praktisch tandheelkundig onderwijs ingebracht; hij spreekt over de veranderde rol van de onderwijzer: van leermeester naar beoordelaar, dat wil zeggen iemand die de student leert zichzelf te beoordelen. De onderwijzer is meer dan vroeger constructeur van onderwijs (middelen). Veel aandacht wordt besteed aan het evalueren van het gegeven onderwijs. Dit heeft betrekking op zowel het eindprodukt (de net afgestudeerde tandarts) als het onderwijsproces. Men wil graag weten hoe de tandarts met het gegeven onderwijspakket later functioneert.

's Middags volgt een paneldiscussie, nadat eerst de collegae Tempel en Henry Sr., optredend als referent, kort hun commentaar op de drie voordrachten geven en daarmee de algemene discussie starten. De onderwerpen die in deze levendige discussie besproken worden zijn onder meer de relatie tussen de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde en het Onderwijs met daaraan gekoppeld de vraag wie nu eigenlijk het curriculum vaststelt. Zeker vanuit de samenleving zal daarop meer invloed moeten worden uitgeoefend. Het curriculum is zeker niet een statisch geheel dat voor lange tijd wordt vastgesteld, maar het behoort - steeds evaluerend - voortdurend te worden bijgesteld. Evaluatie betekent dat men zich voortdurend bewust moet zijn van de resultaten van onderwijs (-delen) en van de wijze waarop de tandarts in de samenleving functioneert. Verder worden zaken besproken zoals een selectie vooraf en tijdens de studie, alsmede de motivatie van de student en algemeen-practicus. De vraag wordt gesteld of er zoiets moet komen als een

stageperiode vlak na het afstuderen alvorens men gerechtigd is zelfstandig praktijk uit te oefenen. Verdere vragen die aan de orde komen zijn:

- Wat kan of moet een opleiding van een toch wel beperkte duur bevatten?
- Is het een illusie dat daarbij alle problemen worden behandeld?
- Wat is de rol van het postacademisch onderwijs?

Gesteld wordt dat er toch een garantie moet zijn dat de afgestudeerde tandarts een zekere vaardigheid bezit als hij gaat praktiseren.

De kernvraag die uit de discussie te destilleren valt en die grotendeels onbeantwoord blijft, is tenslotte als volgt te formuleren: Wat voor soort tandarts wil men eigenlijk afleveren en wat is de doelstelling van de tandarts-algemeen-practicus als werker in de gezondheidszorg?

T. G. J. Kuipéres, le secretaris.

Internationaal

FÉDÉRATION DENTAIRE INTERNATIONALE

Aanmelding voor vrije voordrachten en demonstraties 68e Wereldjaarcongres in 1980

Het organisatiecomité van het 68e Wereldcongres van de Fédération Dentaire Internationale, dat van 2-7 september 1980 te Hamburg zal worden gehouden, verzoekt iedere congresdeelnemer die met een vrije voordracht aan het wetenschappelijke programma wenst deel te nemen, zijn manuscript vóór 30 november 1979 naar onderstaand adres in te zenden. De duur van de voordracht mag de tijd van 15 minuten (=1500 woorden) niet overschrijden, inclusief eventueel te projecteren diapositieven (formaat 5 x 5 cm).

Ook degenen die een klinische of technische demonstratie willen verzorgen worden verzocht zich eveneens vóór 30 november aan te melden, onder opgave van de titel en het thema, alsmede een korte inhoudsopgave, van de demonstratie.

Het organisatiecomité is bereikbaar onder het adres van het Bundesverband der Deutschen Zahnärzte, Universitätsstrasse 73, D-5000 Köln 41, W.-Duitsland.

Inzenders van een manuscript dienen hun bijdrage vergezeld te doen gaan van een foto en hun curriculum vitae. Over de definitieve acceptatie van de inzendingen zal vóór 1 mei 1980 worden beslist.

Buitenland

BELGIË

Dr. D. van Steenberghe behaalt graad van geaggregeerde van het hoger onderwijs

De door de heer Dr. D. van Steenberghe aan de Katholieke Universiteit te Leuven behaalde

universitaire graad, is in Nederland – alwaar hij momenteel woonachtig en werkzaam is – weinig bekend.

Het examen voor de Graad van Geaggregeerde voor het Hoger Onderwijs (zo staat het in het officiële reglement) omvat:

1. Het indienen van een gedrukt proefschrift, oorspronkelijk werk, dat een bijdrage is tot de vooruitgang der wetenschap, en van drie bijkomende stellingen of vraagstukken. De onderwerpen van het proefschrift en van de bijkomende stellingen of vraagstukken worden door de **examinandus** vrij gekozen.

2. De verdediging voor de examencommissie van het proefschrift en de bijkomende stellingen of vraagstukken.

3. Een mondelinge les over een onderwerp door de Commissie aangeduid.

Dit examen mag slechts afgelegd worden ten minste twee jaren na het bekomen van de overeenstemmende graad van doctor.

Op 8 maart 1979 werd door Dr. Van Steenberghe, ter voldoening aan het onder punt 1 gestelde, een proefschrift (met de drie bijkomende stellingen) ingediend, dat als titel draagt: 'The role and function of periodontal neural receptors in man'.

Vervolgens heeft op 23 april jl. de verdediging van dit proefschrift plaatsgevonden, waarbij Dr. L. Coppes, Prof. Dr. G. Vanherle (Katholieke Universiteit Leuven) en Prof. Dr. L. N. Bouman (hoogleraar in de Fysiologie aan de Universiteit van Amsterdam) als promotors optraden.

En tenslotte verkreeg Dr. Van Steenberghe op 3 mei 1979, na het uitspreken van een openbare rede – met als titel 'Immunologische reacties in het parodontium' – in de promotiezaal van de Universiteitshallen te Leuven, de graad van geaggregeerde oftewel de bevoegdheid om hoger onderwijs te geven in de geneeskunde.

De heer Van Steenberghe is als instructeur verbonden aan de vakgroep Parodontologie van de Universiteit van Amsterdam.

Binnenland

TWEE TANDARTSJUBILEA

Toevallig in dezelfde maand worden twee tandartsjubilea herdacht van collegae die niet veel Nederlandse tandartsen persoonlijk kennen, omdat zij in Amerika carrière hebben gemaakt. Daarom heeft de Redactie gemeend daaraan meer aandacht te mogen schenken dan gebruikelijk in dit tijdschrift.

L. Herbert Loeb 60 jaar tandarts

Loeb vestigde zich na zijn studie in Utrecht te Amsterdam, aan de Willemsparkweg. Hij zou daar misschien tot op hoge leeftijd zijn praktijk hebben uitgeoefend als niet op 10 mei 1940 Nederland in de tweede wereldoorlog betrokken raakte. De eerste wereldoorlog en de vervulling van zijn militaire dienstplicht tijdens die periode hadden geen bijzondere consequenties. De ge-

volgen van de bezetting van ons land voorzag hij echter zo duidelijk dat niet lang werd gearzeld om een besluit te nemen: op 15 mei 1940 vertrok hij per vissersboot met echtgenote en twee zoons naar Engeland. Na enkele weken ging de reis verder, naar Amerika waar hij in Philadelphia aan de University of Pennsylvania werd ingeschreven als tandheelkundig student. Twee jaar studeerde hij daar en na het behalen van het D.D.S.-diploma en het State Board examen vestigde hij zich als algemeen-practicus, eerst in Cambridge en in 1947 in Boston.

Daarmee waren de belangen van de tandheelkundige professie in het vaderland niet vergeten. Nog tijdens de oorlog nam hij een initiatief om de tandartsen in Nederland gelegenheid te geven, kennis te nemen van de ontwikkelingen van de tandheelkunde in de Verenigde Staten. Het lukte hem zich te verzekeren van de medewerking van de Nederlandse regering in Londen (met name van de toenmalige minister Bolkestein) voor het organiseren van de eerste z.g. 'Ivory Cross Expedition'. In 1946 kwam onder zijn leiding een aantal vooraanstaande docenten uit Amerika naar Nederland om collegas en cursussen te geven.

Het succes was zo groot dat in 1948 de tweede expeditie werd georganiseerd. Zijn verdiensten werden erkend door de benoeming tot Officier in de Orde van Oranje Nassau.

Niet minder vermeldenswaard zijn zijn bijdragen aan dit tijdschrift gedurende de periode 1951-1962: 'Brieven uit Amerika'.

In 1962 kwam hij terug naar Nederland; sindsdien woont hij met zijn echtgenote (die ook het Nederlandse tandartsdiploma bezit) in het Noordhollandse Laren. Zijn ogen gaan achteruit maar het hoofd is nog helder en als gast kan men geboeid luisteren naar het ophalen van herinneringen, terug tot de tijd waarin hij in het zigeunerorkest van het Utrechts Studenten Corps als 'den Tzigaan' viool speelde. Maar dat zullen slechts weinig anderen zich nog herinneren.

Coenraad F. A. Moorrees 40 jaar tandarts

Velen in de wijde wereld van de Tandheelkunde kennen C. F. A. Moorrees als Professor in Orthodontics aan het Forsyth Dental Center in Boston (V.S.).

Enkelen zullen weten dat zijn wieg in Den Haag stond en dat hij op 16 juni veertig jaar geleden als tandarts in Utrecht afzwaaid, dus een paar jaar voordat hij aan de University of Pennsylvania zijn D.D.S. behaalde.

Zijn Amerikaanse staatsburgerschap begon bij veertig, maar zijn afkomst is hem lief en hij verloochent die niet. Voor vele Nederlanders is Boston een enclave en betekent Lexington charmante huiselijkheid. Zijn kinderen spreken gewoon Hollands.

Jaarlijks komt het echtpaar over naar Europa en op hoogtijdagen zijn zij erbij. Op drie in ons land gehouden E.O.S.-congressen trad Moorrees op als erespreker. Zij waren op het eeuwfeest van ons Tandheelkundig Onderwijs het vorige jaar.